

den ældste Skatterestance, maa saa ikke den naturlige Konsekvens deraf være, at der til den Skatteydelse, som præsteres, efter at der for Skatten i et Skattekvartal eller et Skattehalvaar er foretaget Udpantning, knyttes den samme Ret, det vil sige, at den afskrives paa det ældste Kvartal? Jeg synes, det er en naturlig Konsekvens af gældende Bestemmelser, ganske særlig under Hensyn til, at der til disse Afbetalinger paa Gæld knytter sig en særlig kommunal Ret.

Den højtærede Minister siger, at den af mig nævnte Kasseforordning af 1840 kan ikke komme i Betragtning i denne Forbindelse. Jeg vil dog gerne sige til den højtærede Minister, at den har været bestemmende for den Fremgangsmaade, man har fulgt i alle offentlige Oppebørselskontorer, lige indtil man opdagede, hvad Bestemmelserne i den kommunale Valglov og i Købstadkommunalloven kunde anvendes til, naar man ønskede at forvandle Skatterestanter til Vælgere; og jeg tror, det vil være heldigt, om tilsvarende Bestemmelser gennemføres, ogsaa hvad angaar Betalingen af kommunal Skat. Jeg tror, det vil være særdeles heldigt for Kommunernes Økonomi, og jeg kan egentlig ikke se, hvorfor Staten gennem Kasseforordningen af 1840 skal have en større Chance for at faa Skatterestancer, de være nok saa gamle, indbetalt, end Kommunerne skal have i Henhold til gældende Bestemmelser.

Den højtærede Minister beklagede sig stærkt over, at man i forskellige Blade politisk har vendt sig imod ham i denne Forbindelse. Det skal den højtærede Minister nu ikke tage sig saa nær, og jeg tror egentlig heller ikke, han gør det, men han fremstiller det saaledes her fra Folketingets Talerstol for at forklare Medlemmerne, hvilket Martyrium han ganske ufortjent her er ude for. Det skal Ministeren ikke tage alvorligere, end det er ment. Man retter jo sit Skyts mod den i Øjeblikket siddende Minister og mod hans Afgørelser; saaledes har det altid været, saaledes vil det altid blive, og saaledes maa den højtærede Minister ogsaa finde sig i, at det er nu. Men jeg skal erkende, at paa den højtærede Minister hviler der i denne Henseende intet politisk Ansvar, og derfor har mine Udtalelser heller ikke haft nogen politisk Brod mod den højtærede Minister, ligesom jeg heller ikke søger plejet noget politisk Formaal med den Forespørgsel, her stilles.

Jeg havde troet, at den højtærede Minister vilde have udtalt, at han vilde støtte

Kommunerne i deres Bestræbelser for altid at faa ældre Skatterestancer betalt fremfor nyere, at han delte den Opfattelse, som har fundet Udtryk i Paaskriften øverst paa Københavns Kommunes Skatteopkrævningsblanketter, hvor det udtrykkelig siges, at enhver Indbetaling kommer til Afdrag paa den ældste Skatterestance. Jeg synes, at det burde blive et af Resultaterne af denne Forhandling, at det fra autoritativ Side, det vil sige fra den højtærede Ministers Side, udtaltes, at saaledes bør Regelen være, og dette bør Kommunerne til det yderste bestræbe sig for at gennemføre; men en saadan Udtalelse fra den højtærede Minister har jeg desværre maattet savne.

Den højtærede Minister sagde, han havde glædet sig over, at jeg har udtalt Ønske om, at Vilkaarene for Opnaaelse af kommunal Valgret maa blive ens i de forskellige Kommuner. Ja, det er min Mening, at som Betingelserne for at opnaa Valgret til den lovgivende Forsamling her i Landet er ens i alle Landets Egne, saaledes bør Betingelserne for at opnaa kommunal Valgret ogsaa være de samme i de forskellige Kommuner, og det er netop et af Hovedformaaene med denne rent saglige Forespørgsel at faa dette givet Udtryk og eventuelt at faa givet gennem Ministerens Tilslutning til denne Tanke et væsentligt Bidrag til, at vi kan komme bort fra den Ulighed, der her findes. I denne Forbindelse er der ikke nogen som helst Anledning for den højtærede Minister til at skyde mig i Skoene Stadfæstelsen af Frederiksbergs Skattevedtægt, thi det ved den højtærede Minister akkurat lige saa godt som jeg, at hvor der ikke i kommunale Vedtægter, som indsendes til Ministeriet til Approbation, findes Bestemmelser, som er direkte stridende mod gældende Lov eller mod rimelige Forvaltningshensyn i Kommunerne, approberes de, og det er det, som ogsaa jeg i denne Forbindelse har gjort.

Den højtærede Minister beklagede sig over, at Ringkøbing Amts Dagblad har givet en Skildring af Ministerens Stilling og af mit Forhold til det Spørgsmaal, der her er til Forhandling, som den højtærede Minister mener ikke ganske svarer til, hvad der faktisk finder Sted. Lad mig sige til den højtærede Minister, at jeg har virkelig ikke noget som helst Ansvar for eller nogen som helst Indflydelse paa, hvad der staar i Ringkøbing Amts Dagblad. Den Skildring af min Stilling til denne Sag, som Bladet har givet, vil jeg imidlertid hævde er rigtig. Det Spørgsmaal, vi her forhandler, har ikke foreligget for mig